

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apăra sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Insitt. și fabrici — — — Lei 500

Către „Tineretul” român de pretutindeni (Prefață la Statute.)

Pe jertfa a 800.000 de morți, — pe suferința a sute de mil de părinți, văduve, invalizi și orfani de războiu, — pe jertfele neasemuite date în decursul veacurilor ca tribut dreptului nostru sfânt de stat unitar între Tisa și Nistru, — s'au așezat temeliile granițelor de astăzi.

Am încheiat unitatea teritorială; dar zi după zi pierdem unitatea sufletească și, prin aceasta, însăși încrederea în temeinicia Statului nostru.

Toți sub-ofițerii de administrație, toți semnatarii de ausweisuri din vremea domniei lui Mackensen, toți cei ce frământau pâine pe la manutanțe, în timp ce Nația își frământa pământul cu propriu-i sânge, toți Sterii, toți armenii aventurieri din largă lume, — prepuși ai Zipsteinilor, Pistinerilor, Grödelilor, au luat țara cu arendă.

Și deviza ori cărui arendaș este exploatarea fără de rezerve.

Comunismul a invadat Basarabia; propaganda maghiară a pătruns până în inima capitalei României.

Politicianii, — ca să-și poată plăti ambițiile, insuficiențele, polițele, promisiunile și obligațiile luate față de străini, — au adus nu numai țara dar și morală în pragul falimentului.

Legi noi vin să amnistieze pe trădători, vin să lovească în viteji, vin să transforme țara în gubernii.

Armata este nesocotită, biserica învâjbită, școala politicizată, țarina nelucrată, iar opinia publică adormită sau îmbătată de vorbe, — în același fel în care pungașii de buzunare își adorm cu clorofom victima înainte de a o prăda.

Gândul lor este numai cum să se îmbogățească atât cât va mai fi pace și cum să plece atunci când va veni războiul; căci un războiu groaznic ne amenință din afară. El ne va fi impus și în cel mult șase până la opt ani îl vom avea.

Cine va răspunde atunci de nepregătirea noastră și cine va muri pentru țară?

Desigur nu conducătorii de astăzi sau de ieri — locuitori prezumtivi ai Lausanei, Nisei sau Parisului — cari prin curieri speciali trimet lunar geamantane cu valută forte la băncile elvețiene, engleze, franceze sau americane, asigurându-și astfel o retragere pe coasta de Azur în timpul primejdiei, o reîntoarcere triumfală în caz de victorie, sau optarea pentru o nouă cetățenie în caz de înfrângere....

De acela societățile internaționale subversive francmasonice din Capitală au ademenit până acum, ca membrii printre alții, 12 ofițeri aviatori și pe cei mai sus puși ofițeri din marina noastră de războiu.

El vor fugi pe calea aerului și apei, — vor fugi așa cum au mai fugit, — vor trăda așa cum au mai trădat.

De trei părți vom fi atacați și Dumnezeu știe ce vom deveni.

În cel mai fericit caz vom rămâne cea ce suntem ca teritoriu, un teritoriu pustit, un cimitir. Dar și aceasta va fi greu, căci cu bravi, invalizi și orfani în mizerie și cu dezertori, în cinstire, nu se mai poate câștiga o luptă.

Voi veți muri așa cum v'au murit, părinții, — sau rămași invalizi veți cerși mila lor, în apoliții din vilegiatură. Căci de veți câștiga războiul, câștigul va fi atribuit Dumnezeului lor și acțiunii lor „diplomatice”, nu faptelor și sângelui vostru. Iar de-l veți pierde,

aceasta se va datora în întregime slăbiciunii voastre, nu lipsei de pregătire, nepriceperii sau relei lor credințe.

În adevăr, — în loc de a ne pregăti în puținii ani de pace ce-l mai avem, — țara ajunsă în pragul falimentului financiar și moral mai este împinsă și la războiu civil:

Cete de „voinici” se organizează în cadru de partid și în cadru minoritar. Ca să vă dați mai bine seama de nesocotita concepție ce stă la baza cetelor de voinici, comparați numai o clipă deviza voastră cu a lor:

„Hristos, Regele, Națiunea” este crezul vostru. Pentru „voinici” Hristos este recunoscut numai în cazul când recunoaște de șef pe dl Maniu.

Regele, — recte Regenta, — este recunoscută numai atât cât nu vine în conflict cu partidul național... adică atât timp cât dl Maniu va fi finut la putere, căci „voinicii” nu jură credință Regelui, ci numai partidului național.

Națiunea! Pentru ei marii conducători ai războiului, generalii Prezan și Averescu, bărbații de stat și de cultură, instituții ca armata și biserica ortodoxă nu fac parte din națiune, nefiind înscrise în partidul național. În schimb acești „voinici” se obligă să apere pe Stere și pe toți semnatarii de ausweisuri.

Înțelege deci oricine că a lua un tânăr din mijlocul națiunii și a-l pune să jure, — nici pentru Rege nici pentru țară, ci chiar împotriva acestora, când nu ar fi de părerea dlui Maniu, — este o crimă.

Să iei un tânăr din România-Mare și să-l obligi prin jurământ ca să recunoască numai o parte din țară și să lupte împotriva celeilalte părți, — este o aberațiune.

Să te pui tu șef de partid mai presus de Rege și partidul tău mai presus de țară, — este o nebunie.

Să hrănești derbedei cu banchete plătite de țară și să batjocorești pe fâuritorii țării, — este o impietate.

Datoria noastră este de a nu lăsa ca sufletul entuziast al tineretului nostru să apuce pe calea căpătuelilor de învrăjbită politică. Avem dușmani destui în afară și destui înăuntru, pentru ca să ne mai dușmănim român pe român.

Desunirea sufletească nu poate duce decât la o concluzie: desmembrarea țării.

Numai politicienii, care își datoresc rangul și averea unor împrejurări, cred că și România nu e decât rezultatul împrejurărilor.

Grupați-vă, tineri, în jurul ideii naționale integrale, punând la baza statului național ideea națională.

Fugiți de politica de partid, care a adus țara unde se găsește și de va mai continua tot așa o va și înmormânta.

Fiți propagatori culturali începând din Cadrilater și terminând în Maramureș. Fiți oțelitori de suflete românești, fiți păzitorii demnității naționale și învățați din nenorocirea Rusiei cum și cine sunt în stare să prăbușească o țară.

Chezăria credinții voastre nu va fi o formulă neroadă de jurământ, fabricată de un exaltat politician ce dorește să parvina. Chezăria credinții voastre stă în sângele vostru și în faptele de jertfă pentru țară a părinților voștri.

Zelul acțiunii voastre nu va fi nici când subliniat cu sticle de vin înfundat, subvenții, diurne sau friptură din partea vreunui guvern, — căci singurul vostru drept va fi acela de a vă face datoria, pentru că numai astfel veți putea cere și altora ca să și-o facă.

Alex. I. Bogdan.

Dramele școlare.

S'au închis școlile, aducând în sufletul elevilor bucurii neperifectă și aprinzând speranțe oarbe în depărtatul viitor, plămădite în minte cu planuri mărețe, zidite doar pe câte un șir de nisip.

Părinții, din a lor iubire, vorbesc în taină de năprasnicul fecior și făcându-și socoteala banilor cheltuiți, desbat îndoi noul buget pe anul viitor.

Și anul trec măbind bucuria părinților, dozând speranța elevilor că acum, acum — *domn o fi*. Dar se vede că norocul nu le surâde la toți. Sita deasă a examenilor strecoară anevoie. S'au dus timpurile de acum câțiva ani, când era doar nevoie, numai de prezența candidatului la examen!

Rămân mulți. Locurile pentru „domnie” s'au împușinat și pentru acele, ce mai sunt e nevoie de capacitate. Cer oameni capabili, ca să se ridice demnitatea avută pe timpuri și scoborâtă de parazitii indulgenței. Ciurcurile trebuiesc smulse dela orice demnitate fără nici o milă și înlocuite cu elemente, ce asigură progresul. Conștiința răului, ce ne amenință „a nepregătiților” e mai înverșunată ca oricând. Examele sunt fără milă. Și cu cât conștiința răului devine mai trează, în mulțime ambiția se înverșunează iar numărul acelor care doresc accesarea prin titlu, se mărește considerabil.

Goana după titluri, a devenit ceva la modă, un lucru de care nu se poate dispensa nici o familie. Mama e ambițioasă, să și vadă feciorul îngulerat și înmănușat, bastonând trotuarul dela oficiu acasă, indiferent că moare sau nu de foame.

„Domn să fie și încolo puțin ne pasă”.

Vraja aceasta a timpurilor, e natural, s'o resimtă și copii ce'n ciuda sorței, găesc cale cărtei mai accesibilă vieții practice.

Ambiția se încâtușează adânc, de vei vedea mediocrul, sum se svârcolește neputincios, ca să sfârșească cu banala sinucidere.

Ziarele înregistrează zilnic, ca-

zuri diferite caraghioase și care întrec în normalitate cazuri de sinucidere, la baza cărora stă o adâncă sdruncinare sufletească.

Mediocrii, de prin licee, cu aerul unor martiri, își aleg locul de osândă, podul casei, margina apei sau clasa în care i s'a cetit verdictul „repetent” și se sinucide. O scrisoare emoționată lămurăște faptul. Arată multimei nedreptatea făcută de comisie și speranța în lumea viitoare, ce-l va înțelege și-l va pune în rândul dreptilor. Caraghios! — Nu?

Alții, în extazul lor, cu gândul doar, să pună pe gânduri comisia și să mai stăoară lacrimi părinților, nepricepuți de-a unge o-sia, tocmai în momentul când glonțul stingea viața, își aducă aminte de veșnica Călătorie. Câți nu mor cu regretul pe buze.

Tot așa zilele trecute, a fost găsită spânzurată în podul casei, de mizerie, o studentă.

Cine știe ce gânduri i-a frământat miștea și cine știe când și-a luat groasnică hotărâre, în urma bilanțului făcut, nu s'a găsit vrednică de a mai viețui.

Și totuși aceștia nenorociți, în jocul lor sufletesc sunt nevinovați. Au eșiri din normal, prin faptul că n'au nimic la bază, și privesc viața c'o ușurință de condamnat.

Păpuși a sentimentelor și împrejurărilor, n'au apelat nici când la rațiune și n'au mers după un plan bine chibzuit în viață, ca să și asigure un succes adevărat.

Pleacă la școală, fără să se gândească „de pot” și de au „cu ce” primele condițiuni a tineretului studios. Ajunși în sitta examenilor cad și în vârtejul vieții sufăr mizerii. Un simțământ nestăpânit, o ură anormală contra lumii și apoi sinuciderea.

O parte din vină, o port părinții. Se avântă în cheltuieli zadarnice și nasc în sufletul copilului, doruri deșerte. N'au ce mânca și totuși feciorul învață la liceu. La școala normală, să fie învățător e prea puțin, iar meseriile și comerțul, sunt adevărate insulte.

O ambiție oarbă, îl îndeamnă spre școală. Câci:

Cine învață astăzi pentru cultură, pentru sine însăși?

Cine se întoarce, cu drag la plugul din brazdă, după ce și-a luat licența sau a terminat liceul? Cine?

Abia a făcut câteva clase de liceu și un desgust bătător la ochi, au pentru ce-au lăsat în urmă. Rămăși în mijlocul drumului, se înjug în breșla funcționarilor de birou, — a muritorilor de foame. Nu de puține ori, s'au văzut fete certe cu cartea, din funcționare de birou, au ajuns metresele patronilor și a șefilor de birou. Realități crude dar adevărate.

Și de aceea, mecanismul școlii și mentalității trebuie schimbat. Însăși cultura profesională a ajuns o mecanizare searbadă și fără înțeles. Veți întâlni specialiști ai științei, dar cu totul izolați de celele domenii. Veți întâlni intelectuali, specialiști, demnitari, ce numai indulgența vremurilor îi mai țin, acolo unde sunt.

Putem prevedea o nouă categorie de sinucigași — a acelor care nu se pot menține în locurile ocupate: Cine știe ce ne aduc vremurile!

...Dar vremurile se înăspresc, ciurcurile cutitlu vor fi culeșe și cei cu gândul de-a deveni ciurcuri cu titluri, vor fi oprți în cale, iar când „Cultura va da titlu” nu vom mai avea sinucideri banale.

Gheorghe Atanasiu.

Ni-i dor!

Ni-i dor nouă Românilor,
De-o soartă mai fericită!
Ni-i dor nouă creștinilor —
De-o viață mai tinită!

Ni-i dor nouă Românilor,
De flori nemuritoare! —
Ni-i dor nouă creștinilor
De glori strălucitoare!

Ni-i dor nouă Românilor,
De un viitor mai fericit!
Ni-i dor nouă creștinilor —
De'un guvern mai cinstit!

Ni-i dor nouă Românilor,
Ni-i dor, de: multe, multe!
Ni-i dor nouă creștinilor —
Ni-i dor, chiar și de lupte!

V. Botzatu v. E. — Igești.

L. A. N. C. și evenimentele zilei

Duminecă s'au întrunit în Capitală membri L. A. N. C. (organizația locală) deliberând asupra situației țării și chestiunilor grave dela ordinea zilei, după care au votat în unanimitate următoarea moțiune:

1) Proiectul noul legi administrative nefiind conform cu interesele superioare ale integrității neamului românesc și contribuind, prin descentralizarea proiectă, la distrugerea unității naționale face atență Inalta Regență de pericolul ce amenință cohesiunea neamului românesc, rugând să ordone retragerea legii din parlament.

2) Față de criza economică și morală care băntuie în țară se impune:

a) Recensământul tuturor foștilor și actualilor miniștri, deputați și funcționari publici;

b) Desființarea, prin lege, a trusturilor și cartelurilor;

c) Recensământul tuturor streinilor pripășiți vremelnic în țară și expulzarea lor imediată pentru a face loc în industrie și comerț energilor românești creștinești-autohtone și cari trebuie privilegiate la muncă și în comerț;

d) Suprimarea acelor funcționari superiori cari cumulează mai multe funcțiuni, protejându-se funcționarii inferiori și lucrătorii din atelierele Statului și C. F. R.;

e) Imposite pe lux și oprirea importului articolelor de lux;

f) Dirijarea tineretului către învățământul cu aplicațiuni practice și profesionale;

3) L. A. N. C. protestează contra intențiilor șoviniste și cinice ale conducătorilor politici ai Ungariei, cari prin cereri de revizuirea tratatelor, vor a turbura pacea lumii.

Pământul dintre Tisa, Nistru și Ceremuș, aparținând neamului românesc, L. A. N. C. nu admite nici o discuție și nici o știrbire de hotăr.

ROMĂNI! sprijiniți meseriașii, industriașii și comerțanții români.

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Manual de Demagogie

Cum pot ajunge și eu în stărușit Ministru?

de: Romulus Dumilescu.

(Continuare.)

Adevărații conducători comunisti (jidani) trăind exclusive din exploatarea credulității și naivității bietilor muncitori manuali, creștini din prostirea oamenilor ce formează șefi de grupe organizate în sindicate muncitorești, cari la rândul lor văd situația reală cu ochii adormiți, și din înșălăcunș ordinar asupra dorințelor familiilor muncitorilor, cum dealtfel fac și partidele politice dela noi și din străinătate, din motivele mai sus arătate nu pot fi clasificați printre demagogi, cu toate că acțiunea lor în alegeri electorale generale se identifică în multe cazuri cu Demagogia.

Scopul nostru e de a trezi pe bietii muncitori manuali creștini din Fabrici, din Mine din Docuri, din Ateli-

ere, de Pretutindeni, din această înșălăcunș jidănească ordinară cu un ceas mai de vreme.

Drepturile muncitorilor manuali creștini din România nu pot fi realizate, spre folosul lor real, în spiritul comunismului jidănesc de azi, ci numai și numai deodată cu drepturile ascendente a celorlalți cetățeni, în cadrul progresului evolutiv a intereselor superioare a Statului ce îl hrănește și îl ocrotește.

F) Cuziștii.

Unul din motivele esențiale care îl oprește pe aventurierii politici și pe dornicii de a parveni cu orice preț, în vederea satisfacerii lacomilor și a dorinței neînfrănată de a se îmbogăți pe spatele cetățenilor prin politică, dela înregistrare în rândurile cuziștilor, e faptul că în această mișcare națională ce stă deasupra tuturor partidelor politice, în interesul exclusiv al poporului și țării, nădrăgarii cu suflet gol nu găesc terenul dorit pentru înfăptuirea planurilor lor de îmbogățire și parvenire. În mișcarea cuziștilor trebuind

fiecare să muncească cinstit și să producă desinteresat pentru binele și înflorirea neamului, și cum aceste condițiuni elementare nu convin Demagogilor ei spun și strigă pretutindeni că Cuziștii nu sunt un partid de guvernământ. În această postură acești „trântori sociali”, din partidele politice asupra cărora cade toată vina de sărăcirea poporului, de ura și pluma dintre frații de acelaș neam și sânge și de viața vegetară a României întregite, nu își dau seama că fericirea poporului și Statului constă tocmai din necărmuire de către partidele politice. Cu câte partide politice mai puțin cu atât mai bine pentru popor, pe care în acest caz îl mulg și sug mai puțin oameni, și dacă nu sunt partide de loc, prin urmare nici aventurieri politici, nici dornici de a parveni, nici candidați de îmbogățire, atunci fericirea și înflorirea poporului și al Statului nu numai că e asigurată dar își urmează cu dela sine acest drum de fericire.

Cum Cuziștii luptă pe două fronturi: „În față contra afurisișilor de

jidani, dușmani de moarte ai creștinilor și contra a tot ce e spre folosul creștinilor, iar la spate contra partidelor politice, toate întovărășite cu jidanii, care cu mic și cu mare mulg și sug poporul”, și cum această luptă sfântă nu numai că nu procură nici un câștig material (bănesc), dar Cuziștii cheltuind din propriile lor resurse (venituri) cinstite pentru această luptă, nădrăgarii, — trântorii sociali, — fug de Cuziști, cum fug dracul de tămâie.

„Noi nu suntem idealisți, se aude din gura partidelor politice. Noi considerăm politica ca afacere comercială cu profit și suntem în partide politice pentru că calea aceasta e cea mai sigură care duce la îmbogățire, la viață comodă și luxoasă. Țara și poporul suntem noi partidele politice și oamenii trebuie să danseze cum le fluerăm noi. Plugarii și ceilalți cetățeni sunt buni numai spre a munci pentru noi, spre a plăti biruri și spre a susține țara în folosul nostru a partidelor politice. Cine nu e cu noi, — cum sunt Cuziștii, — acela e contra noastră și

C. F. R.

Cercetările de la Depoul Mare în chestia fraudelor comise de fostul lui șef, inginerul Ifig Reichenberg și tovarășii, duc la rezultate din ce în ce tot mai grave. Jupanul „Dezső” este aplicat să restituie toată paguba și până acuma a și depus câteva zeci de mil de lei. El dar pelângă restituirea lucrurilor furate și găsite și a prețului celor neafiate noi pretindem ca cei vinovați, hoții și între necondiționat și în puscărie și să fie pedeșiți la amenzi corespunzătoare, care să se asigure prin sequestrarea imobilelor, construite cu materiale furate etc. etc.

Nu credem să se găsească nici un român atât de necinstit care să ia apărarea pungașilor și să încerce intervenții în favorul lor, ori chiar mușamalizare. Vom reveni.

II.

De un timp încoace vedem că trenurile C. F. R. care trec în Ungaria sunt însoțite iară de șefii de tren și alt personal unguresc, iar românii noștri sunt trimiși în alte părți ori puși la frână.

El bine am vrea să știm cine este înjăleptul și milostivul căruia i se rupe inima de dragul, ori de jalea fraților „teremtete” și se îndură față de ei, le micșorează chinurile, făcându-le rost să poată trece în Magyarország, să-și revadă patria mamă și să poată esclama câte odată cu voce tare „Nem, nem, soha!”

Am dori să facă bine să ne lumineze cineva, care este cauza procedurii nepermise, mai sus amintită? și rugăm să se revină asupra ei, căci poate ușor demoraliza personalul român cheferist.

De altfel suntem siguri că după ce i se vor aduce aceste lucruri la cunoștință d-lui director ing. Gh. Ispravnîc d-lui va lua măsurile necesare în consecință.

Sunt foarte nemulțumiți locuitorii de pe Valea Crișului Alb, de la Gurahonțului în sus, fiindcă schimbându-se mersul trenurilor, acceleratul de seară nu mai circulă decât până la stația Gurahonț, așa că fiecare călător care călătorește mai departe de Gurahonț trebuie să plece din Arad cu personalul la ora 2:50 d. a. acesta fiind ultimul tren care merge până la stația ultimă la Brad.

Anularea acceleratului dintre Gurahonț-Brad se motivează cu lipsa de

călători. Bine, dar acum vara sunt călători; și cu deosebire sunt mulți cari călătoresc până la băile Vața de Jos. Iată deci că nu numai călătorii ci și băile Vața de Jos vor suferi din cauza anulării acceleratului.

Este adevărat că astă iarnă nu prea erau călători, dar cauza în bună parte a fost frigul grozav, așa că și călătorilor pe acceleratul neîncălzit le îngheață sângele în vine. Vara însă sunt călători. De altfel populația întreagă suferă că trenul personal pleacă prea de vreme din Arad, la ora 2:50 iar acceleratul este cu mult mai scump.

În interesul călătorilor și a C. F. R. deopotrivă este sau ca să se mențină mersul acceleratului așa cum a fost până la Brad, sau să plece personalul mai târziu cu vre-o 2—3 ore eventual, dacă este posibil, dacă suportă terasamentul, să plece acceleratul d. a. și personalul seara și să meargă cu o viteză mai mare, ca să nu adoarmă nici locomotiva și nici chiar călătorii pe drum. Sau cea mai bună soluție ar fi, ca și acum ca mai înainte, în trecut, să circule acceleratul numai până la Gurahonț, dar acolo să ajungă trenul personal, ca astfel călătorii sosiți până aci cu acceleratul să-și poată continua drumul mai departe până la Brad cu personalul.

Puțină bunăvoință și interes pentru instituția C. F. R. și pentru publicul călător și chestiunea (ar zice dl. Onofrei) s'ar putea rezolva bine și spre folosul tuturor.

Așa cum este aranjat mersul trenurilor azi, nu-l „binyeli”

Lista neagră a d-lor abonați.

(În continuare.)

- 16. Faur I. Pavel Nădlac
- 17. Gubarîu Ioan Careii Mari
- 18. Guu Mihai Cluj
- 19. Goian Aurel Caransebeș
- 20. Secoșan Petru Inv. Nădlac
- 21. Marș Dimitrie Curtea
- 22. Danciu Terentiu, Laz
- 23. Chizu Căcoș, Caransebeș
- 24. Cocluban I. preot Ineu
- 25. Vidrighin N. Scleuș
- 26. Miclucția A. Aciujă
- 28. Uscatescu U. Leasa
- 27. Hărdut P. Tălagiu.
- 29. Tomuția I. Pernești
- 30. Doboș A. Belotini

(Va urma)

Intregul nostru interes e de a-l nimici cu orice preț. Desigur că miljonul cel mai efin, mai bun și mai sigur e Demagogia, căci poporul e prost, el crede tot ce îi spunem noi și ce scriem la gazetele noastre; el vrea să fie mințit nu îi place adevărul și se ferește de lumină. În asemenea împrejurări am fi niște naiți dacă noi nu l-am exploata spre folosul partidului nostru și în favoarea noastră personală.

Iată unele din elementarele noțiuni politice a partidelor, ce sunt în plină contradicție cu morala și cu conștiința, și în perfectă opoziție cu concepțiile politice ale Cuziștilor ce pretind de la toți muncă cinstită și onorabilă, dreptate egală pentru toți creștinii țării, iar pentru iudani în măsura dreaptă ce rezultă din învățăturile lor talmudice aplicându-le lor însăși aceste rezultate în mijlocul nostru, grăi și dragoste părintească pentru tot ce e românesc, și mai presus oțelire de conștiința națională pentru ziua de mâine față de vijelia furtunoasă pe care ne-o pregătește dușmanul cu scopul de a ne înghiți.

Formulei demagogice a d-lui Iuliu Maniu: „Partidul meu e poporul și țara, oamenii nu sunt nimic”, lozincel bojnave a d-lui Vintilă Brătianu și a „deșteptului” I. G. Duca: „România e partidul liberal și partidul liberal e România” și devizei înșelătoare a d-lui general Averescu: „Muncă, Cinste, Legalitate”, mișcarea pur națională, desinteresată materialcește, și în folosul exclusiv al României-Românilor, Cuziștii le opun cu tarle neîncetată luptă pentru trezirea poporului din inconștința politică, strigându-le cu toate ocaziile: „Farsori politici și trântori sociali”.

Evident că în această luptă între Cuziști și partidele politice, acestea se folosesc în alegerile electorale nu numai de tot ce am spus până aci din Demagogie, dar ele au început deja de a întrebuița și alcoolul și banii. Și cum se găsec destul țărani în oricare comună care nu refuză nici beutura nici banii lui Iuda din partidele politice, e natural ca Cuziștii ce nu vor a se folosi de aceste mijloace înșelătoare, — pe care tot alegătorii le plă-

Se zice:

Că vom avea o recoltă bună. Vom avea de exportat grâu, orz și ovăș în cantități de peste 400.000 vagoane, ceace va face ca să între în țară frumoasa sumă de peste 20 miliarde de lei. Vor scădea camețiile și nu vor mai fi oameni fără lucru (șomeri).

Doamne ajută să fie așa!

Că America nu a satisfăcut cererea Franței, care a cerut amânarea plății datorită scadente la 1 August, o rată de peste 16 miliarde de lei, și din cauza aceasta se prea poate să cadă guvernul actual francez, iar la caz că nu ar demisiona va trebui să fie supus la o largă remaniere (schimbare, înlocuire de actuali miniștri cu alții).

Că Wilbur G. Voliva șeful coloniei religioase „Cetatea Stonului” din America, reînforcându-se dintr-o călătorie de studii făcută în 16 state, a declarat că pământul — în contrațiere cu știința de azi — nu este rotund, că nu pământul ci soarele se învârtete (în jurul pământului) și că Polul Nord este centrul discului plan al pământului, care are formă dreptunghiulară.

Și cine știe, că oare nu are dreptate!

Că frondașii liberali când eșiau de la întrunirea din Cernăuți au fost fluerăși și huiduși, iar când a eșit în stradă grosul mulțimii s'au produs și încăerări destul de violente și loviri cu pietrii.

În contra derbedellor de felul bătaușilor ucraineni îndreptiști din suburbiiile Cernăuților trebuie luate cele mai severe măsuri. Guvernul își dă desigur seama că acești zmintiți periclitează siguranța și ordinea publică în tot momentul și în tot locul.

Că Sovietele pregătesc pentru ziua de 1 August o manifestație revoluționară în toate țările.

Sărmanii ce bolșevici, pe semne își perd și mintea. Noi știm că le merge rău așa după cum de altfel merită să le meargă. Dar oare de ce, dacă n'au ce mânca vreun cu orice preț ca de 1 August să mănânce... bătae?

Noi suntem siguri că autoritățile își vor face datoria și vor reprinți fără cruțare orice manifestație comunistă, tulburătoare de linște și pacea publică!

Că Pangalos fostul dictator al Greciei va fi dat în judecata Curții excepționale, pentru sustragerea averii statului comisă cu ocazia comenzii de 500 autobuse germane și alte furnituri de război.

Adecă cum? se fură ca la noi? Da! cu deosebire totuși că în alte țări toți hoții intră în puscărie, iar la noi numai cei mai sărați, și cari fură mai puțin!

Că Alain Gerbault, care a plecat să facă singur ocolul pământului într-o barcă cu pânze ar fi perit în Valurile oceanului Atlantic, după ce parcuruse cea mai mare parte din drum. A plătit cu viața prostia încercată!

Că un lucrător francez fiind destituit din serviciu a fost cuprins de neputință și și omorât nevasta, copilul și încă opt persoane, care săriseră în ajutorul nevastei sale. Fiind arestat de către jandarmi, el a cerut să fie dus întâi să-și ia restul de leafă dela fostul lui stăpân.

Sărmanul om neorocit, la ce nu-l în stare să-l ducă mizeria! Câți nuucid întreagă familia și apoi se sîducă fiindcă, n'au ce lucra, n'au ce mânca!

Că la Madrid în Spania s'a sărbătorit nunta unui marchiz, major-don al regelui cu fiica ministrului Soivieli. Socrul este cel mai bogat om din America de Sud și a dat acum deocamdată fiicei sale o zestre de 7,200,000,000 șapte miliarde două sute milioane lei, sumă mai mare decât împrumutul, pe care l'am primit noi.

Așa o căsătorie mai merge! Dar probabil aci nici mirele nu poate zice că a luat o fată frumoasă, bogată cultă etc. adecă tot ce-i lipsa lui!

Că ziaristii jidano-maghiari ar avea de gând să protesteze la Liga Națiilor contra închiderii clubului lor din Arad; club unde pe lângă orgiile și jocurile hazarde de cărți, doar să mai puneau la cale diferite atentate la autoritatea statului și a instituțiilor lui lovind grav în conducătorii acelora.

Da! ei au dreptul să se plângă fiindcă lași încăși-au meseria lor. și invităm și noi Liga Naț. să vie să le deschidă clubul, dacă se poate, până atunci însă le-o strigăm în urechi ca să înțeleagă că în țara care se chiamă România a fost, este și va fi totdeauna Românul domn și stăpân. Iar pe autoritățile noastre în frunte cu d. prefect Dr. Marșleu le felicităm pentru ținuta lor deamnă, patriotică în această chestiune!

Că opoziția va părăsi, se va retrage din parlament, în timpul cât vor fi discuții asupra proiectului reformei Administrative afară de dl. Iorga, care va fi de față, fiindcă odată cu proiectul de lege a reformii adm., se va vota și un proiect pentru deschiderea unui credit de un milion de lei necesar palatului Ligii Culturale, al cărei vrednic președinte este dl. Iorga.

Guvernul la rândul lui a declarat categoric că deputații, cari nu vor lua parte la discuții vor fi considerați demisionați și locurile lor declarate vacante, urmând să se fie alegeri partițiale în circumscripțiile respective.

tesc apoi însuși aleșilor lor, — să nu fi avut până acum atâtea voturi cât partidele politice, dar tot pe atât de natural și de adevărat este că tocmai prin asemenea manopere trezindu-se poporul din amorțeala demagogică-politică a partidelor politice, conștiința sa politică se formează în favorul său propriu, reprezentat prin Cuzișm, și în detrimentul partidelor politice, care odată și odată vor trebui să lichideze toate acțiunile lor nefaste, spre binele poporului și țării, silind pe farsorii politici și pe trântorii sociali să muncească și ei pe cale cinstită și onorabilă, cum muncește plugarul din zori de zi, în arșița soarelui, până târziu noaptea.

Cuziștii nevroidi să se folosească de Demagogie în politică și ei pretinzând munca obligatorie pentru toți, pe cale cinstită și perfect onorabilă, socotind că dacă fiecare cetățean ar lucra numai 5 ore pe zi, România nu numai că ar fi cea mai cinstită țară, nu numai că nimeni nu ar mai îndrăzni a fura, a minți, a înșela sau a jefui, dar ea în câteva

luni de zile ar scăpa de toate datoriile externe, birurile ar scădea la nesimțire, traul ar fi satisfăcător pentru toți și România ar fi cea mai temută țară în fața dușmanilor săi.

Cum toate acestea nu convin partidelor politice ele, întovărășite cu jidani, duc cea mai aprinsă luptă contra Cuziștilor, și Demagogia lor a întrecut de mult pe toate celelalte din Europa. Totuși într-o bună zi Cuziștii le vor pune mâna în gât dându-le de părete, ba chiar făcând mai mult pentru principații vînovați.

(Va urma.)

CELOR CU STABILIZAREA LEULUI.

E rar și mândru leul nostru
Și i-ați făcut așa de mare:
Că nouă, bieți funcționari,
Nu ne mai intră'n buzunare.

FLORIN — Chișinău.

